

Den Europæiske Unions Tidende

L 51

Dansk udgave

Retsforskrifter

56. årgang

23. februar 2013

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

2013/103/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 16. juni 2011 om undertegnelse og indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanebefordringer om Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999 ⁽¹⁾ 1

Aftale mellem Den Europæiske Union og Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanebefordringer om Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999 8

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 165/2013 af 22. februar 2013 om forudfastsættelse for 2013 af støtten til privat oplagring af smør 11

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 166/2013 af 22. februar 2013 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 14

Pris: 3 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSE

2013/104/EU:

- ★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 21. februar 2013 om ændring af beslutning 2007/777/EF for så vidt angår oplysningerne om Brasilien på listen over tredjelande og dele af tredjelande, hvorfra det er tilladt at importere biltong/jerky og pasteuriserede kødprodukter til Unionen** (meddelt under nummer C(2013) 899) ⁽¹⁾..... 16

IV Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten

2013/105/EF:

- ★ **Kommissionens henstilling af 9. oktober 2009 om udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologien til at lette overgangen til en energieffektiv lav-CO₂-økonomi** 18

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE

af 16. juni 2011

om undertegnelse og indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanebefordringer om Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999

(EØS-relevant tekst)

(2013/103/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91 sammenholdt med artikel 218, stk. 5, og artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Udviklingen af jernbaneinteroperabiliteten inden for EU og mellem EU og dets nabolande er et centralt element i den fælles transportpolitik, som bl.a. tager sigte på at skabe en bedre ligevægt mellem de forskellige transportformer.
- (2) Unionen har enekompetence eller delt kompetence med medlemsstaterne på de områder, der er omfattet af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999 (i det følgende benævnt »konventionen«).
- (3) Unionens tiltrædelse af konventionen med henblik på udøvelsen af dens kompetencer har hjemmel i artikel 38 i konventionen.
- (4) Kommissionen har på Unionens vegne forhandlet en aftale (i det følgende benævnt »aftalen«) med Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanebefordringer (i det følgende benævnt »OTIF«) om Unionens tiltrædelse af konventionen.

(5) Aftalen bør godkendes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanebefordringer om Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999 (i det følgende benævnt »aftalen«), godkendes herved på Unionens vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

I forbindelse med undertegnelsen af aftalen afgiver Unionen en erklæring, som anført i bilag I til denne afgørelse, vedrørende udøvelsen af dens kompetence, og Unionen afgiver en erklæring, som anført i bilag II til denne afgørelse, vedrørende artikel 2 i aftalen.

Artikel 3

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Unionen og til at afgive de i artikel 2 nævnte erklæringer.

Artikel 4

Kommissionen repræsenterer Unionen på møder i OTIF.

Artikel 5

De interne ordninger for forberedelse af OTIF-møderne samt for repræsentation og stemmeafgivning på sådanne møder findes i bilag III til denne afgørelse.

Artikel 6

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 16. juni 2011.

På Rådets vegne

VÖLNER P.

Formand

BILAG I

ERKLÆRING FRA DEN EUROPÆISKE UNION OM UDØVELSEN AF KOMPETENCE

Inden for jernbanesektoren udøver Den Europæiske Union (i det følgende benævnt »Unionen« eller »EU«) sammen med EU-medlemsstaterne (i det følgende benævnt »medlemsstaterne«) en delt kompetence i henhold til artikel 90 og 91 sammenholdt med artikel 100, stk. 1, artikel 171 og artikel 172 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

I afsnit VI i TEUF fastlægges Unionens fælles transportpolitik, og i afsnit XVI fastlægges Unionens bidrag til oprettelse og udvikling af transeuropæiske net på transportområdet.

Mere specifikt fastlægges det i artikel 91 i afsnit VI i TEUF, at Unionen kan fastsætte:

- fælles regler for international transport til eller fra en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstaters områder
- de betingelser, under hvilke transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transporter i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende
- foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden
- alle andre formålstjenlige bestemmelser.

Med hensyn til transeuropæiske net fastsættes det i artikel 171 i afsnit XVI i TEUF mere specifikt, at Unionen:

- skal opstille et sæt retningslinjer omfattende mål og prioriteter samt hovedlinjerne i de aktioner, der påtænkes gennemført for transeuropæiske net; i disse retningslinjer fastlægges projekter af fælles interesse
- skal iværksætte enhver form for aktion, som måtte være nødvendig for at sikre nettenes interoperabilitet, navnlig inden for harmonisering af tekniske standarder
- kan støtte projekter af fælles interesse, der støttes af medlemsstater, og som fastlægges inden for rammerne af de retningslinjer, der er omhandlet i første led, navnlig i form af forundersøgelser, lånegarantier eller rentegodtgørelser; Unionen kan også gennem Samhørighedsfonden bidrage til finansieringen af specifikke projekter i medlemsstaterne på transportinfrastrukturområdet.

På baggrund af disse to bestemmelser har Unionen vedtaget et betydeligt antal retsakter, som finder anvendelse på jernbanetransport.

I henhold til EU-retten har Unionen enekompetence på de områder inden for jernbanetransport, hvor konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999 (i det følgende benævnt »konventionen«), eller retsakter, der vedtages i henhold hertil, kan berøre disse eksisterende EU-regler eller ændre deres rækkevidde.

På de områder, som er omfattet af konventionen, og som Unionen har enekompetence i forhold til, har medlemsstaterne ingen kompetence.

Såfremt der findes EU-regler, og de ikke berøres af konventionen eller retsakter, der vedtages i henhold hertil, udøver Unionen delt kompetence på områder i relation til konventionen, sammen med medlemsstaterne.

En liste over de relevante gældende EU-retsakter på tidspunktet for indgåelsen af nærværende aftale er anført i tillægget til dette bilag. Omfanget af Unionens kompetence i henhold til de nævnte tekster skal vurderes på grundlag af de specifikke bestemmelser i hver enkelt tekst, navnlig i de tilfælde, hvor disse bestemmelser fastsætter fælles regler. Unionens kompetence udvikles løbende. Inden for rammerne af traktaten om Den Europæiske Union og TEUF kan Unionens kompetente institutioner træffe beslutninger, som fastsætter omfanget af Unionens kompetence. Unionen forbeholder sig derfor retten til at ændre denne erklæring i overensstemmelse hermed, uden at dette er en forudsætning for udøvelsen af dens kompetence i sagsområder, som er omfattet af konventionen.

Tillæg til bilag I

EU-RETSAKTER VEDRØRENDE DE OMRÅDER, DER ER OMFATTET AF KONVENTIONEN

Indtil nu har Unionen udøvet sin kompetence på grundlag af bl.a. følgende EU-retsakter:

LOVGIVNING OM ØKONOMI/MARKEDSADGANG

- Forordning nr. 11 vedrørende afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og transportvilkår, udfærdiget i henhold til artikel 79, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT 52 af 16.8.1960, s. 1121/60)
- Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237 af 24.8.1991, s. 25)
- Rådets direktiv 95/18/EF af 19. juni 1995 om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder (EFT L 143 af 27.6.1995, s. 70)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/12/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 75 af 15.3.2001, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/13/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder (EFT L 75 af 15.3.2001, s. 26)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75 af 15.3.2001, s. 29)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/51/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 164, berigtiget udgave i EUT L 220 af 21.6.2004, s. 58)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/58/EF af 23. oktober 2007 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 44).

LOVGIVNING OM INTEROPERABILITET OG SIKKERHED

- Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 6)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF af 19. marts 2001 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog (EFT L 110 af 20.4.2001, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44, berigtiget udgave i EUT L 220 af 21.6.2004, s. 16)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/50/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets direktiv 96/48/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 114, berigtiget udgave i EUT L 220 af 21.6.2004, s. 40)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 881/2004 af 29. april 2004 om oprettelse af et europæisk jernbaneagentur (agenturforordningen) (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 1, berigtiget udgave i EUT L 220 af 21.6.2004, s. 3)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF af 23. oktober 2007 om certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 51)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF af 17. juni 2008 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet (omarbejdning) (EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1)

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/110/EF af 16. december 2008 om ændring af Rådets direktiv 2004/49/EF om jernbanesikkerhed i EU (jernbanesikkerhedsdirektivet) (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 62)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1335/2008 af 16. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 881/2004 om oprettelse af et europæisk jernbaneagentur (agenturforordningen) (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 51)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 913/2010 af 22. september 2010 om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport (EUT L 276 af 20.10.2010, s. 22).

FORPLIGTELSE TIL OFFENTLIG TJENESTE

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1).

BILAG II

ERKLÆRING FRA DEN EUROPÆISKE UNION VEDRØRENDE ARTIKEL 2 I AFTALEN

Udtrykket »det relevante emne ikke er undergivet EU-regler« skal forstås således, at det finder anvendelse på det særlige tilfælde, som er undergivet en bestemmelse i konventionen, herunder dens tillæg, og som ikke er undergivet EU-lovgivning.

BILAG III

INTERNE ORDNINGER FOR RÅDET, MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN I PROCEDURER UNDER OTIF

Under hensyntagen til kravet om enhed i Unionens og dens medlemsstaters internationale repræsentation i henhold til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, også ved gennemførelsen af internationale forpligtelser, anvender Rådet, medlemsstaterne og Kommissionen følgende interne ordninger:

1. Anvendelsesområde

Disse interne ordninger finder anvendelse på ethvert møde i alle de organer, der er oprettet under OTIF. Enhver henvisning til »møde« i disse ordninger skal forstås således, at den også omfatter en henvisning til andre procedurer såsom skriftlig procedure.

2. Koordineringsprocedure

2.1. For at forberede OTIF-møder, herunder, men ikke udelukkende, møder i generalforsamlingen, administrationsudvalget og andre udvalg, afholdes der koordineringsmøder:

— i Bruxelles i Rådets kompetente gruppe (normalt Landtransportgruppen) så tidligt som muligt og så mange gange som nødvendigt inden OTIF-møder, og

— på stedet især ved indledningen af samt om nødvendigt under og ved afslutningen af et OTIF-møde.

2.2. Koordineringsmøderne bliver enige om holdninger på Unionens vegne eller eventuelt på Unionens og dens medlemsstaters vegne. Medlemsstaternes holdninger vedrørende deres enekompetence kan koordineres på disse møder, hvis medlemsstaterne er enige om det.

2.3. Koordineringsmøderne tager stilling til kompetenceudøvelse med hensyn til erklæringer og stemmeafgivning vedrørende hvert punkt på dagsordenen for OTIF-mødet, hvor der kan afgives en erklæring eller forventes stemmeafgivning.

2.4. For at forberede de koordineringsmøder, der er omhandlet i punkt 2.1, herunder udkast til erklæringer og positionspapirer, afholdes der om nødvendigt foreløbige drøftelser i det relevante udvalg, der er nedsat af den relevante EU-lovgivning om jernbanetransport, dvs.:

— udvalget for transport af farligt gods for emner, der er omfattet af tillæg C til konventionen; hvis sådanne emner påvirker jernbaneinteroperabiliteten eller den fælles sikkerhedsstrategi, der er udviklet i henhold til direktiv 2004/49/EF, bør udvalget for jernbaneinteroperabilitet og -sikkerhed også inddrages

— udvalget for udvikling af Unionens jernbaner for emner, der er omfattet af tillæg A, B, D eller E til konventionen, og for andre ordninger for enhedslovgivning, der udarbejdes af OTIF

— udvalget for jernbaneinteroperabilitet og -sikkerhed for emner, der er omfattet af bilag F eller G til konventionen.

2.5. Inden alle OTIF-møder gør Kommissionen opmærksom på dagsordenspunkter, med hensyn til hvilke der skal foretages EU-koordinering, og udarbejder udkast til erklæringer og positionspapirer, der skal drøftes på koordineringsmøderne.

2.6. Hvis Kommissionen og medlemsstaterne ikke kan nå til enighed om en fælles holdning, herunder hvis der er uenighed om kompetencefordelingen, forelægges spørgsmålet for De Faste Repræsentanternes Komité og/eller Rådet.

3. Erklæringer og stemmeafgivning på OTIF-møder

3.1. Hvis et dagsordenspunkt handler om spørgsmål, hvor Unionen har enekompetence, taler og stemmer Kommissionen på Unionens vegne. Medlemsstaterne kan også efter passende koordinering tage ordet for at støtte og/eller udbygge Unionens holdning.

3.2. Hvis et dagsordenspunkt handler om spørgsmål, hvor medlemsstaterne har enekompetence, taler og stemmer medlemsstaterne.

3.3. Hvis et dagsordenspunkt handler om spørgsmål, der indeholder elementer, hvor der er både national kompetence og EU-kompetence, fremlægger formandskabet og Kommissionen den fælles holdning. Medlemsstaterne kan også efter passende koordinering tage ordet for at støtte og/eller udbygge den fælles holdning. Medlemsstaterne eller Kommissionen stemmer, når det er hensigtsmæssigt, på vegne af Unionen og dens medlemsstater i overensstemmelse med den fælles holdning. Der tages stilling til, hvem der afgiver stemme, alt efter hvor den overvejende kompetence ligger i det pågældende spørgsmål (f.eks. hovedsagelig national kompetence eller hovedsagelig EU-kompetence).

- 3.4. Hvis et dagsordenspunkt handler om spørgsmål, der indeholder elementer, hvor der er både national kompetence og EU-kompetence, og Kommissionen og medlemsstaterne ikke har kunnet nå til enighed om en fælles holdning, jf. punkt 2.6, kan medlemsstaterne og Kommissionen tale og stemme om spørgsmål, der klart falder inden for deres respektive kompetenceområde.
- 3.5. For så vidt angår spørgsmål, hvor der ikke er enighed mellem Kommissionen og medlemsstaterne om kompetencefordelingen, eller hvor det ikke har været muligt at opnå det nødvendige flertal for en EU-holdning, vil der blive gjort en maksimal indsats for at afklare situationen eller nå frem til en EU-holdning. Indtil da har medlemsstaterne og/eller Kommissionen efter passende koordinering, og når det er relevant, taleret på betingelse af, at den holdning, der gives udtryk for, ikke foregriber en fremtidig EU-holdning, er konsekvent i forhold til Unionens politikker og tidligere EU-holdninger og er i overensstemmelse med EU-retten.
- 3.6. Medlemsstaternes og Kommissionens repræsentanter kan deltage i OTIF-grupper, der forbereder møder i OTIF's tekniske udvalg, nemlig Ekspertkomitéen for befordring af farligt gods (RID) og Den Tekniske Ekspertkomité (TEC). Når medlemsstaternes og Kommissionens repræsentanter deltager i disse grupper, kan de forelægge tekniske bidrag og deltage fuldt ud i de tekniske drøftelser på grundlag af deres tekniske viden. Disse drøftelser er ikke bindende for Unionen.

Medlemsstaternes og Kommissionens repræsentanter gør en seriøs indsats for at nå frem til en fælles holdning og forsvare denne holdning under drøftelserne i OTIF's grupper.

4. **Revision af disse ordninger**

På anmodning af en medlemsstat eller Kommissionen vil disse ordninger blive revideret under hensyn til de erfaringer, der er gjort med dem.

AFTALE

mellem Den Europæiske Union og Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanebefordringer om Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999

DEN EUROPÆISKE UNION,

på den ene side, og

DEN MELLESTATSLIGE ORGANISATION FOR INTERNATIONALE JERNBANEBEFORDRINGER, i det følgende benævnt »OTIF«,

på den anden side,

i det følgende samlet benævnt »de kontraherende parter«,

SOM HENVISER TIL konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999 (i det følgende benævnt »konventionen«, særlig artikel 38,

SOM HENVISER TIL de forpligtelser, som traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) pålægger Unionen på visse områder, der er omfattet af konventionen,

SOM MINDER OM, at Unionen efter Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 er trådt i stedet for og har efterfulgt Det Europæiske Fællesskab og fra nævnte dato udøver alle Det Europæiske Fællesskabs rettigheder og påtager sig alle dets forpligtelser,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at konventionen opretter en mellemstatslig organisation for internationale jernbanebefordringer (OTIF), som har sæde i Bern,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Unionens tiltrædelse af konventionen har til formål at bistå OTIF med at forfølge sit mål, som er at fremme, forbedre og lette den internationale jernbanetransport såvel teknisk som juridisk,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at de af konventionen følgende forpligtelser i henseende til internationalt samarbejde, for parter i konventionen, der også er EU-medlemsstater eller stater, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, ikke går forud for de forpligtelser, der påhviler dem i deres egenskab af EU-medlemsstater eller stater, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, jf. artikel 3 i konventionen,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at en frakoblingsklausul er nødvendig for de dele af konventionen, som hører under Unionens kompetence for at angive, at EU-medlemsstaterne ikke kan påberåbe sig og anvende de rettigheder og forpligtelser, som følger af konventionen, direkte imellem sig,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at konventionen er fuldt anvendelig mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og de øvrige parter i konventionen på den anden side,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Unionens tiltrædelse af konventionen kræver nærmere fastlæggelse af reglerne for, hvordan konventionens bestemmelser anvendes på Unionen og på dens medlemsstater,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at vilkårene for Unionens tiltrædelse af konventionen skal gøre det muligt for Unionen inden for rammerne af konventionen at udøve de beføjelser, som dens medlemsstater har tillagt den,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Unionen tiltræder konventionen på de i nærværende aftale anførte betingelser, jf. artikel 38 i konventionen.

Artikel 2

Uden at dette berører konventionens mål og formål, der er at fremme, forbedre og lette den internationale jernbanetransport, og uden at dette berører den fulde anvendelse i forhold til andre parter i konventionen, anvender de parter i konventionen, som er EU-medlemsstater, i deres indbyrdes forbindelser, EU-regler og derfor ikke de regler, der er fastsat i konventionen, undtagen i det omfang, det relevante emne ikke er undergivet EU-regler.

Artikel 3

Med forbehold af bestemmelserne i nærværende aftale skal konventionens bestemmelser fortolkes således, at de omfatter Unionen inden for rammerne af dens kompetence, og de forskellige udtryk, der anvendes som betegnelse for parterne i konventionen samt for deres repræsentanter, skal forstås på tilsvarende måde.

Artikel 4

Unionen bidrager ikke til OTIF's budget og tager ikke del i beslutningerne vedrørende dette budget.

Artikel 5

Uden at dette berører udøvelsen af dens stemmerettigheder i henhold til artikel 6, bemyndiges Unionen til at lade sig repræsentere og deltage i arbejdet i alle de organer under OTIF, i hvilke en af dens medlemsstater har ret til at være repræsenteret i egenskab af part i konventionen, og hvori spørgsmål, der henhører under dens kompetence, kan behandles.

Unionen kan ikke være medlem af administrationsudvalget. Den kan inviteres til at deltage i dette udvalgs arbejde, når udvalget ønsker at høre den om spørgsmål af fælles interesse, som er sat på dagsordenen.

Artikel 6

1. Når det drejer sig om beslutninger inden for områder, der henhører under Unionens enekompetence, udøver Den Europæiske Union de stemmerettigheder, der tilkommer dens medlemsstater i henhold til konventionen.

2. Når det drejer sig om beslutninger inden for områder, hvor Unionen har delt kompetence med sine medlemsstater, stemmer enten Unionen eller dens medlemsstater.

3. Med forbehold af artikel 26, stk. 7, i konventionen råder Unionen over samme antal stemmer som de af dens medlemsstater, som også er parter i konventionen. Når Unionen stemmer, stemmer dens medlemsstater ikke.

4. Unionen underretter i hvert enkelt tilfælde de øvrige parter i konventionen om, i hvilke tilfælde den i forbindelse med de forskellige punkter, der er opført på dagsordenen for generalforsamlingen og de øvrige besluttende organer, vil udøve de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte stemmerettigheder. Denne forpligtelse gælder også for de beslutninger, der træffes pr. korrespondance. Denne underretning skal gives til OTIF's generalsekretær så tidligt, at den kan rundsendes sammen med mødedokumenter eller en beslutning, der skal træffes pr. korrespondance.

Artikel 7

Omfanget af Unionens kompetence angives i generelle vendinger i en skriftlig erklæring, der afgives af Unionen på det tidspunkt, hvor nærværende aftale indgås. Denne erklæring kan om fornødent ændres ved, at Unionen giver OTIF meddelelse herom. Den erstatter eller begrænser på ingen måde de sagsområder, som kan gøres til genstand for notifikation om EU-kompetence, inden OTIF træffer beslutning ved formel afstemning eller på anden måde.

Artikel 8

Kapitel V i konventionen finder anvendelse på enhver tvist, som måtte opstå mellem de kontraherende parter med hensyn til fortolkningen, anvendelsen eller gennemførelsen af denne aftale, navnlig vedrørende dens eksistens, gyldighed og ophør.

Artikel 9

Denne aftale træder i kraft på den første dag i den første måned efter de kontraherende parters undertegnelse af denne aftale. Konventionens artikel 34, stk. 2, finder ikke anvendelse i denne forbindelse.

Artikel 10

Denne aftale gælder for en ubegrænset periode.

Hvis alle de parter i konventionen, som er EU-medlemsstater, opsiges konventionen, vil meddelelsen om denne opsigelse samt om opsigelsen af nærværende aftale blive betragtet som værende afgivet af Unionen samtidig med, at den sidste af de EU-medlemsstater, der opsiges konventionen, afgiver meddelelse om opsigelse som fastsat i artikel 41 i konventionen.

Artikel 11

Parterne i konventionen, som ikke er EU-medlemsstater, og som anvender EU-lovgivningen som følge af deres internationale aftaler med Unionen, kan med konventionens depositars anerkendelse indgå individuelle erklæringer med hensyn til at bevare deres rettigheder og forpligtelser i henhold til deres aftaler med Unionen, konventionen og dermed forbundne regler.

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer, hvoraf det ene opbevares af OTIF og det andet af Unionen, på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed. Dette berører ikke artikel 45, stk. 1, i konventionen.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede, behørigt bemyndigede i så henseende, undertegnet denne aftale.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

Handwritten signature: G. T. T. T.

За Междуправителствената организация за международни железопътни превози (OTIF)
 Por la Organización Intergubernamental para los Transportes Internacionales por Ferrocarril (OTIF)
 Za Mezinárodní organizaci pro mezinárodní železniční přepravu (OTIF)
 For Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanefordringer (OTIF)
 Für die Zwischenstaatliche Organisation für den internationalen Eisenbahnverkehr (OTIF)
 Rahvusvaheliste Raudteevedude Valitsustevahelise Organisatsiooni (OTIF) nimel
 Για το Διακυβερνητικό Οργανισμό Διεθνών Σιδηροδρομικών Μεταφορών (OTIF)
 For the Intergovernmental Organisation for International Carriage by Rail (OTIF)
 Pour l'Organisation intergouvernementale pour les transports internationaux ferroviaires (OTIF)
 Per l'Organizzazione intergovernativa per i trasporti internazionali per ferrovia (OTIF)
 Starptautisko dzelzceļa pārvadājumu starpvaldību organizācijas (OTIF) vārdā –
 Tarptautinio vežimo geležinkeliais tarpvyriausybės organizacijos (OTIF) vardu
 A Nemzetközi Vasúti Fuvarozásügyi Államközi Szervezet (OTIF) részéről
 Għall-Organizzazzjoni Intergovernattiva għat-Trasport Internazzjonali bil-Ferrovija (OTIF)
 Voor de Intergouvernementale Organisatie voor het internationale spoorwegvervoer (OTIF)
 W imieniu Międzyrządowej Organizacji Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF)
 Pela Organização Intergovernamental para os Transportes Internacionais Ferroviários (OTIF)
 Pentru Organizația Interguvernamentală pentru Transporturile Internaționale Feroviare (OTIF)
 Za Medzivládnú organizáciu pre medzinárodnú železničnú prepravu (OTIF)
 Za Medvladno organizacija za mednarodni železniški promet (OTIF)
 Valtioiden välisen kansainvälisten rautatiekuljetusten järjestön (OTIF) puolesta
 För Mellanstatliga organisationen för internationell järnvägstrafik (Otif)

Handwritten signature: H. H. H.

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 165/2013

af 22. februar 2013

om forudfastsættelse for 2013 af støtten til privat oplagring af smør

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 43, litra a) og d), sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter artikel 28 i forordning (EF) nr. 1234/2007 kan der ydes støtte til privat oplagring af smør.
- (2) Udviklingen i priser for og lagre af smør viser, at der er en markedsuligevægt, som kan fjernes eller begrænses gennem sæsonbestemt oplagring. Under hensyntagen til den nuværende markedssituation bør der ydes støtte til privat oplagring af smør fra den 1. marts 2013.
- (3) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 826/2008 af 20. august 2008 om fælles bestemmelser for støtte til privat oplagring af bestemte landbrugsprodukter ⁽²⁾ er der fastsat fælles bestemmelser for gennemførelse af ordningen for støtte til privat oplagring.
- (4) Ifølge artikel 6 i forordning (EF) nr. 826/2008 kan der ydes forudfastsat støtte i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel III i nævnte forordning.
- (5) I henhold til artikel 29 i forordning (EF) nr. 1234/2007 bør støtten fastsættes under hensyntagen til oplagringsomkostningerne og den forventede prisudvikling for frisk smør og lagersmør.

- (6) Der bør fastsættes støtte til dækning af omkostningerne ved ind- og udlagring af de pågældende produkter og de daglige fryselager- og finansieringsomkostninger.
- (7) For at lette gennemførelsen af denne foranstaltning og under hensyntagen til nuværende praksis i medlemsstaterne bør støtten kun vedrøre produkter, der er fuldstændigt indlagret. Derfor bør artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 826/2008 fraviges.
- (8) Med henblik på administrativ effektivitet og forenkling bør det, hvis de nødvendige oplysninger om oplagringen allerede findes i støtteansøgningen, være muligt at fravige kravet om, at de samme oplysninger skal meddeles efter indgåelsen af kontrakten, jf. artikel 20, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 826/2008.
- (9) Med henblik på forenkling og logistisk effektivitet bør medlemsstaterne have mulighed for at fravige kravet om, at hver oplagret enhed skal mærkes med kontrakt-nummeret, hvis dette er indført i lagerregistret.
- (10) Med henblik på administrativ effektivitet og forenkling og under hensyn til den særlige situation for oplagring af smør bør den kontrol, der er fastsat i artikel 36, stk. 6, i forordning (EF) nr. 826/2008, udføres for mindst halvdelen af kontrakterne. Nævnte artikel bør derfor fraviges.
- (11) Kommissionens forordning (EF) nr. 792/2009 af 31. august 2009 om gennemførelsesbestemmelser for medlemsstaternes formidling til Kommissionen af oplysninger og dokumenter som led i gennemførelsen af de fælles markedsordninger, ordningen med direkte betalinger, fremme af landbrugsprodukter og ordningerne for fjernområderne og øerne i Det Ægæiske Hav ⁽³⁾ fastsættes der fælles regler for, hvordan medlemsstaternes myndigheder skal sende oplysninger og dokumenter til Kommissionen. Disse regler omhandler især medlemsstaternes forpligtelse til at anvende de informationssystemer, som Kommissionen stiller til rådighed, og valideringen af adgangsrettighederne for de myndigheder eller enkeltpersoner, der er bemyndiget til at sende meddelelser.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 223 af 21.8.2008, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 228 af 1.9.2009, s. 3.

Derudover opstiller forordningen nogle fælles principper for informationssystemerne for at garantere dokumenternes ægthed, integritet og læsbarhed over tid. Den indeholder også bestemmelser for beskyttelse af personoplysninger.

- (12) I henhold til forordning (EF) nr. 792/2009 skal forpligtelsen til at anvende informationssystemerne i overensstemmelse med nævnte forordning angives i de forordninger, hvori der fastsættes en specifik underretningspligt.
- (13) Kommissionen har udviklet et informationssystem til elektronisk forvaltning af dokumenter og procedurer i sine interne arbejdsgange og i sine forbindelser med de myndigheder, der beskæftiger sig med den fælles landbrugspolitik.
- (14) Det er opfattelsen, at underretningsforpligtelserne til privat oplagring af smør kan opfyldes gennem dette system i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 792/2009, især de forpligtelser, der omhandles i artikel 35 i forordning (EF) nr. 826/2008.
- (15) For klarhedens skyld bør nærværende forordning udløbe, samtidig med at den kontraktlige oplagingsperiode udløber.
- (16) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes der bestemmelser om støtte til privat oplagring af saltet og usaltet smør, jf. artikel 28, litra a), i forordning (EF) nr. 1234/2007, for kontrakter indgået fra den 1. marts 2013.

2. Forordning (EF) nr. 826/2008 anvendes, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 2

Den måleenhed, der er nævnt i artikel 16, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 826/2008, er det »lagerparti«, der svarer til den produktmængde, der er omfattet af nærværende forordning, og som vejer mindst 1 ton og har en homogen sammensætning og kvalitet, er produceret på ét og samme mejeri og er indlagret på ét og samme lager på én og samme dag.

Artikel 3

1. Uanset artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 826/2008 kan ansøgningerne kun vedrøre produkter, der er fuldstændigt indlagret.

2. Artikel 20, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 826/2008 anvendes ikke.

3. Medlemsstaterne kan fravige kravet i artikel 22, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 826/2008 om, at kontraktnummeret skal anføres, hvis lagerholderen forpligter sig til at anføre det i det register, der er omhandlet i nævnte forordnings bilag I, punkt III.

4. Uanset artikel 36, stk. 6, i forordning (EF) nr. 826/2008 tjekker kontrolmyndigheden ved den kontraktlige oplagingsperiodes udløb ved hjælp af stikprøver det oplagrede smørs vægt og identifikationen af det i hele udlagingsperioden fra august 2013 til februar 2014 for mindst halvdelen af antallet af kontrakter.

Artikel 4

1. Støtten til produkterne i artikel 1 er på:

— 14,88 EUR pr. oplagret ton for de faste oplagingsomkostninger

— 0,25 EUR pr. ton pr. dag i den kontraktlige oplagingsperiode.

2. Den kontraktlige indlagring finder sted mellem den 1. marts og den 15. august 2013. Udlagring kan tidligst ske fra den 16. august 2013. Den kontraktlige oplagingsperiode udløber dagen før den dag, hvor mængden udlagres, eller senest den sidste dag i februar året efter det år, hvor mængden indlagres.

3. Der kan kun ydes støtte, hvis den kontraktlige oplagingsperiode er på mellem 90 og 210 dage.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om følgende:

a) senest hver tirsdag for de mængder, som der er indgået kontrakt for samt de mængder produkter, som der er ansøgt om indgåelse af kontrakter for i den foregående uge, som anført i artikel 35, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 826/2008

b) senest ved månedens udgang for den foregående måned informationer om lagrene som anført i artikel 35, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 826/2008.

2. De meddelelser, der er nævnt i stk. 1, sendes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 792/2009.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den udløber den 28. februar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2013.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 166/2013**af 22. februar 2013****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2013.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	87,0
	MA	68,4
	TN	86,1
	TR	95,9
	ZZ	84,4
0707 00 05	EG	191,6
	MA	170,1
	TR	164,2
	ZZ	175,3
0709 91 00	EG	72,9
	ZZ	72,9
0709 93 10	MA	43,4
	TR	120,8
	ZZ	82,1
0805 10 20	EG	48,2
	IL	71,4
	MA	60,5
	TN	56,2
	TR	60,8
	ZZ	59,4
0805 20 10	IL	129,1
	MA	108,9
	ZZ	119,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	57,7
	IL	140,5
	KR	134,8
	MA	128,5
	TR	77,3
	ZZ	107,8
0805 50 10	TR	54,4
	ZZ	54,4
0808 10 80	CN	82,6
	MK	31,3
	US	172,4
	ZZ	95,4
0808 30 90	AR	139,5
	CL	176,6
	CN	84,0
	TR	67,9
	US	187,5
	ZA	111,0
	ZZ	127,8

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSE

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 21. februar 2013

om ændring af beslutning 2007/777/EF for så vidt angår oplysningerne om Brasilien på listen over tredjelande og dele af tredjelande, hvorfra det er tilladt at importere biltong/jerky og pasteuriserede kødprodukter til Unionen

(meddelt under nummer C(2013) 899)

(EØS-relevant tekst)

(2013/104/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum ⁽¹⁾, særlig artikel 8, indledningen, artikel 8, nr. 1), første afsnit, og artikel 8, nr. 4), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens beslutning 2007/777/EF af 29. november 2007 om dyre- og folkesundhedsbetingelser og standardcertifikater for import fra tredjelande af visse kødprodukter og behandlede maver, blærer og tarme til konsum og om ophævelse af beslutning 2005/432/EF ⁽²⁾ er der opstillet en liste over tredjelande og dele af tredjelande, hvorfra det er tilladt at importere kødprodukter og behandlede maver, blærer og tarme til Unionen, og fastsat, hvilke behandlinger produkterne skal underkastes, for at kontrollere de dyresundhedsrisici, der er forbundet med en sådan import.

(2) Del 3 i bilag II til beslutning 2007/777/EF indeholder en liste over tredjelande og dele af tredjelande, hvorfra det er tilladt at importere biltong/jerky og pasteuriserede kødprodukter til Unionen.

(3) Regioner i Brasilien, hvorfra det er tilladt at importere produkter, der er fremstillet af kød fra tamkvæg, som har været underkastet en specifik behandling, til Unionen, er for øjeblikket opført i del 2 i bilag II til beslutning 2007/777/EF.

(4) Brasilien har anmodet Kommissionen om også at tillade import fra disse regioner til Unionen af biltong/jerky, der er fremstillet af kød fra tamkvæg, som har været underkastet den korrekte specifikke behandling.

(5) I betragtning af dyresundhedssituationen i disse regioner i Brasilien, som er blevet påvist over for Kommissionen, bør det tillades at importere biltong/jerky, der er fremstillet af kød fra tamkvæg, som har været underkastet den specifikke behandling »E« eller »F«, jf. del 4 i bilag II til beslutning 2007/777/EF.

(6) Beslutning 2007/777/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(7) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I del 3 i bilag II til beslutning 2007/777/EF indsættes følgende oplysninger om Brasilien efter oplysningerne om Argentina:

»BR	Brasilien BR-2	E eller F	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX
-----	----------------	-----------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

⁽¹⁾ EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 312 af 30.11.2007, s. 49.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 2013.

På Kommissionens vegne

Tonio BORG

Medlem af Kommissionen

IV

(Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten)

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 9. oktober 2009

om udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologien til at lette overgangen til en energieffektiv lav-CO₂-økonomi

(2013/105/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 211, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) I april 2006 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet et direktiv om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester ⁽¹⁾, der danner grundlag for foranstaltninger til udnyttelse af energibesparelspotentialet i de slutanvendelsessektorer, der ikke er omfattet af emissionshandelsordningen (ETS).
- (2) De nationale handlingsplaner for energieffektivitet, der skal udarbejdes i henhold til direktiv 2006/32/EF, spiller en central rolle i planlægningen og rapporteringen om gennemførelsen af nationale tiltag vedrørende energieffektivitet, der ikke er omfattet af emissionshandelsordningen. Ifølge de første handlingsplaner vil en række medlemsstater søge at udnytte det energibesparelspotentiale, som brug af informations- og kommunikationsteknologi (ikt) rummer ⁽²⁾.
- (3) I oktober 2006 vedtog Kommissionen en meddelelse med titlen *Handlingsplan for energieffektivitet: Udnyttelse af potentialet* ⁽³⁾, der understreger, at der er brug for et paradigmeskift for at ændre adfærdsmønstrene i vores samfund, så vi bruger mindre energi, uden at det går ud over livskvaliteten.
- (4) Efterfølgende bekræftede Det Europæiske Råd i marts 2007 målet om at reducere EU's energiforbrug med 20 % i forhold til fremskrivningen for 2020 og udtrykte støtte til målet om at reducere drivhusgasemissionerne med 20 % inden 2020. I anerkendelse af sammenhængen mellem energiforbruget og CO₂-emissionerne opfordrede Det Europæiske Råd også til, at der blev formuleret en bæredygtig klima- og energipolitik for EU. Hvis poten-

tialet for at reducere EU's energiforbrug med 20 % frigøres, forventes det at medføre store omkostningsbesparelser og fordele for miljøet.

- (5) I januar 2008 vedtog Kommissionen meddelelsen *To gange 20 % i 2020 - Europas muligheder i forbindelse med klimaændringerne*, hvori den forelagde en vidtrækkende pakke af konkrete forslag, der viser, at de vedtagne mål for indsatsen mod klimaændringerne er teknologisk og økonomisk gennemførlige, og at de skaber enestående forretningsmuligheder for tusinder af europæiske virksomheder ⁽⁴⁾. Forslagene blev godkendt af Det Europæiske Råd ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentet i december 2008.
- (6) I maj 2008 vedtog Kommissionen meddelelsen *Øget energieffektivitet ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi* ⁽⁶⁾, hvor den anerkendte informations- og kommunikationsteknologiernes potentiale som et omkostningseffektivt middel til at forbedre energieffektiviteten i hele industrien og civilsamfundet.
- (7) I juli 2008 vedtog Kommissionen en meddelelse om en handlingsplan for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik ⁽⁷⁾ med forslag, der sigter mod at forbedre varers miljøvenlighed i hele deres livscyklus og øge efterspørgslen efter mere bæredygtige varer, idet EU's industri tilskyndes til at udnytte mulighederne for innovation.
- (8) Til støtte for denne handlingsplan og på basis af et mandat i meddelelsen *Integreret produktpolitik - Miljøpåvirkninger set i et livscyklusperspektiv* ⁽⁸⁾ er Kommissionen nu via Det Fælles Forskningscenter i færd med at udarbejde en vejledende håndbog ⁽⁹⁾ om måling og analyse af, hvordan produkter og processer, herunder CO₂-udledning og energieffektivitet, indvirker på miljøet igennem hele deres livscyklus.

⁽⁴⁾ KOM(2008) 30.

⁽⁵⁾ Konklusionerne af Det Europæiske Råds møde den 11.-12. december 2008 - formandskabets konklusioner, 17271/1/08 REV 1, 13. februar 2009.

⁽⁶⁾ KOM(2008) 241.

⁽⁷⁾ KOM(2008) 397.

⁽⁸⁾ KOM(2003) 302.

⁽⁹⁾ The International Reference Life Cycle Reference System (ILCD) Handbook and supporting Data Network. <http://lct.jrc.ec.europa.eu/eplca/deliverables/international-reference-life-cycle-data-system-ilcd-handbook>.

⁽¹⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 64.

⁽²⁾ Jf. sammenfatningen af den samlede vurdering i henhold til direktiv 2006/32/EF af alle 27 nationale energieffektivitetshandlingsplaner, "Moving forward together on saving energy", SEC(2009) 889 final (ikke oversat til dansk).

⁽³⁾ KOM(2006) 545.

- (9) I november 2008 vedtog Kommissionen en europæisk økonomisk genopretningsplan⁽¹⁾ for hurtigst muligt at få sat gang i den økonomiske vækst igen; planen understregede det umiddelbare behov for at investere i energieffektivitet og renere teknologi. Til gennemførelse af planen foreslog Kommissionen i meddelelsen *Investering i dag med sigte på morgendagens Europa*⁽²⁾ en pakke af foranstaltninger for at kanalisere økonomisk støtte til energinet og bredbåndsbaseerede højhastighedsnet.
- (10) Som led i den økonomiske genopretningsplan har Kommissionen iværksat offentlig-private partnerskaber, hvis formål er at videreudvikle miljøvenlig teknologi og intelligent energiinfrastruktur i bygningssektoren, industrien og transportsektoren: der er tale om initiativer vedrørende energieffektive bygninger, fremtidens fabrikker og miljøvenlige biler.
- (11) I december 2008 vedtog Kommissionen som led i initiativet vedrørende grøn transport en handlingsplan for udbygning af intelligente transportsystemer i Europa, der blev ledsaget af et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af rammerne for ibrugtagning af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og for grænsefladerne til andre transportmåder⁽³⁾. Kommissionen foreslog særlige tiltag for at fremskynde udbygningen med intelligente transportsystemer med det mål at forbedre energieffektiviteten i transportsystemerne.
- (12) Energiforbruget til ikt-udstyr og -tjenesteydelser udgør ca. 8 % af elforbruget i EU og tegner sig for ca. 2 % af CO₂-emissionerne⁽⁴⁾. Europa-Parlamentets og Rådet direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter⁽⁵⁾ indeholder fælles EU-regler for markedsføring af energiforbrugende produkter, baseret på deres energieffektivitet og miljøvenlighed gennem hele livscyklussen. Direktivet giver også mulighed for frivillige initiativer fra industriens side.
- (13) I meddelelsen om udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologien til at lette overgangen til en energieffektiv, kulstoffattig økonomi⁽⁶⁾, understreger Kommissionen, at ikt-sektoren rummer et uudnyttet potentiale for fokusering på systemforbedringer i sektorens egne processer, herunder drift, fremstilling, levering af ydelser og forsyningskædestyring.
- (14) Resultaterne af en offentlig høring⁽⁷⁾, der blev offentliggjort i september 2009, bekræftede, at forskellige virksomheder i dag følger forskellige strategier for at forbedre deres energieffektivitet og miljøvenlighed. En koordineret fremgangsmåde vil give et bedre overblik over mulighederne, målrette investeringerne og give økonomiske fordele for sektoren som helhed såvel som bidrage til målene for energieffektivitet.
- (15) Det er altafgørende, at ikt-sektoren sætter ambitiøse mål for forbedring af energieffektiviteten og miljøvenligheden i processerne i sektoren. Det bør være muligt at måle og verificere fremskridtene i retning af sådanne mål. Målene bør ajourføres, efterhånden som der indsamles mere pålidelige referencedata. Ikt-sektoren har udtrykt interesse for at oprette et forum for ikt og energieffektivitet (ICT4EE), der skal arbejde på at vedtage og indføre et grundlag for måling af sektorens energi- og CO₂-fodafttryk, fastsættelse af mål og benchmarkanalyse af fremskridtene.
- (16) I denne henstilling forstås ved "ikt-sektoren": ikt-industrien, ikt-handelssektoren og ikt-servicesektoren, som defineret af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling⁽⁸⁾.
- (17) Det skønnes, at ikt-støttede forbedringer i andre sektorer kan reducere de samlede CO₂-emissioner med 15 % inden 2020⁽⁹⁾. På kort sigt anses det for muligt at opnå væsentlige forbedringer i energieffektiviteten inden for bygninger og byggeri, transport og slutanvendelser.
- (18) Ikt-sektoren kan levere redskaber til simulering, modellering, analyse, overvågning og visualisering, der er absolut nødvendige for at fremme en helhedsstrategi for konstruktion og drift af bygninger, som tager højde for de mange faktorer, der har indflydelse på energibehovet. Imidlertid hæmmes investeringerne af, at der ikke er en pålidelig og gennemskuelig metode for hele sektoren til at kvantificere og overvåge energi- og omkostningsbesparelserne over en periode; en sådan metode burde ideelt set danne grundlag for konstruktionsstrategier og -redskaber.
- (19) Transport- og logistiksektorerne er stærkt afhængige af ikt til styring og optimering af deres aktiviteter som helhed og transport og oplagring i særdeleshed. De er derfor oplagte kandidater til at indtage en førende rolle ved at begrænse deres ydelsers energi- og CO₂-fodafttryk og sørge for, at kunderne modtager relevant information herom.

(1) Den europæiske økonomiske genopretningsplan, KOM(2008) 800 af 26.11.2008.

(2) KOM(2009) 36.

(3) Handlingsplan for udbygning af intelligente transportsystemer i Europa, KOM (2008) 886, og forslag til direktiv om fastlæggelse af rammerne for ibrugtagning af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og for grænsefladerne til andre transportmåder, KOM(2008) 887.

(4) Bio Intelligence: Impacts of Information and Communication Technologies on Energy Efficiency.

(5) EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.

(6) KOM(2009) 111 endelig.

(7) Offentlig høring om udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologi i overgangen til en lav-CO₂-økonomi, 30. marts - 14. juni 2009.

(8) OECD Guide to Measuring the Information Society, juli 2009. www.oecd.org/sti/measuring-infoeconomy/guide.

(9) SMART 2020: Enabling the low carbon economy in the information age, a report by The Climate Group on behalf of the Global eSustainability Initiative (GeSI).

- (20) I bygningssektoren og byggeriet samt på transport- og logistikområdet er der allerede konstateret et behov for sammenlignelige metoder til at måle energieffektivitet og CO₂-emissioner, og der er indledt aktiviteter for at imødekomme dette behov. Fælles metoder bør tjene til at frembringe pålidelige data og danne grundlag for udvikling af ikt-redskaber.
- (21) Partnerskaber mellem sektorer kan fremskynde udvikling og almen udbredelse af ikt-baserede løsninger til overvågning, styring og måling af energiforbrug og CO₂-emissioner i energiforbrugende aktiviteter og således medvirke til at skabe et pålideligt grundlag for beslutninger om energibesparelser og reduktion af CO₂-emissioner.
- (22) Intelligent forbrugsmåling skaber mulighed for tidstro informationsstrømme og nye styrekredsløb, der gør det muligt at forvalte og styre energiforbruget bedre; dette kan påvirke forbrugernes endelige forbrug, især hvis målingen ledsages af informativ fakturering. En række medlemsstater har indført, eller overvejer at vedtage retlige forpligtelser til at indføre, intelligent forbrugsmåling. Medlemsstaterne bør gøre en samordnet indsats for at fastsætte minimumsspecifikationer for intelligente forbrugsmålere for at medvirke til at undgå tekniske hindringer, sikre interoperabilitet og gøre det muligt at indføre innovative ikt-baserede systemer til forvaltning af energiforbruget i slutanvendelser.
- (23) Intelligent forbrugsmåling og intelligente energinet er vigtige midler til at opnå de størst mulige energibesparelser i bygninger og til at sikre almen udbredelse af eldrevne køretøjer, effektiv energiforsyning og -distribution samt integration af vedvarende energikilder. En sådan udvikling medfører anvendelser og tjenester, der sandsynligvis vil give anledning til nye sektorer af økonomisk aktivitet, som omfatter aktører fra både energi- og ikt-sektoren. Der bør gøres en indsats for at skabe gunstige vilkår for udklækning af nye markeder og iværksættes pilotordninger og andre sonderende tiltag.
- (24) I denne henstilling forstås ved "dematerialisering af ikt", at behovet for fysisk udstyr, der danner grundlag for formidling af elektroniske tjenester, begrænses. Dematerialisering er særlig relevant i forbindelse med offentlige indkøb af ikt. Dematerialisering kan opnås ved at udnytte eksisterende fysiske ressourcer bedst muligt, optimere ikt-systemernes konfiguration og sikre, at der ikke er kontraktlige eller tekniske begrænsninger for udvidelse eller opgradering af eksisterende systemer.
- (25) På alle niveauer i den offentlige forvaltning er der vilje til at gøre en indsats for at forbedre energieffektiviteten og reducere CO₂-udledningen, fremgår det af den offentlige høring, der er omtalt i betragtning 14. Informations- og kommunikationsteknologiens rolle i denne sammenhæng er også det centrale emne for en række initiativer, der er iværksat af offentlige myndigheder over hele Europa. Et effektivt samarbejde mellem de nationale, regionale og lokale myndigheder i medlemsstaterne er en forudsætning for, at foranstaltningerne bliver sammenhængende og indgår i et positivt samspil med hinanden, og at der opbygges en masse af kollektiv viden gennem udveksling af resultaterne af de høstede erfaringer.
- (26) Det skønnes, at en mere udbredt brug af ikt-anvendelser, blandt andet offentlige serviceydelser på internettet, og avanceret samarbejdsteknologi kan give besparelser på mindst 1 – 2 % af det samlede energiforbrug på verdensplan inden 2020 ⁽¹⁾. For at EU kan opnå besparelser i stor skala, er det nødvendigt, at der etableres en Europadækkende bredbåndsinfrastruktur.
- (27) Ingen enkelt organisation eller gruppe af interesseparter kan handle effektivt alene. En samordnet indsats, der omfatter mange organisationer, fra både den offentlige og den private sektor, herunder partnerskaber på by- og regionalplan, kan bane vej for systemforandringer i hele samfundet. Desuden vil Kommissionen tilskynde til udveksling af bedste praksis for brug af ikt-løsninger til forbedring af energieffektiviteten.
- (28) Reelle fremskridt forudsætter et engagement på både nationalt, regionalt og lokalt plan. Derfor bør medlemsstaternes politiske beslutningstagere på alle niveauer bekræfte deres fulde engagement i at fremme en hurtig gennemførelse af foranstaltningerne i denne henstilling —
- HENSTILLER til informations- og kommunikationsteknologisektoren,
- at den for at nedbringe sin voksende andel af verdens CO₂-emissioner og styrke informations- og kommunikationsteknologierne potentiale for at spille en central og kritisk rolle i overgangen til en energieffektiv lav-CO₂-økonomi
- 1) engagerer sig i en gradvis CO₂-reduktionsproces, der fører til en målbar og kontrollerbar reduktion i energiintensiteten og CO₂-emissionerne i alle processer i forbindelse med produktion, transport og salg af ikt-udstyr og -komponenter
 - 2) deltager via sammenslutninger i sektoren i et initiativ, der iværksættes af Europa-Kommissionen, med det formål:
 - a) at udstikke en ramme for måling af sektorens energi- og miljømæssige resultater, hvortil sektoren forventes at bidrage med referencedata inden 2010
 - b) at vedtage og gennemføre fælles metoder til dette formål inden 2011
 - c) inden 2011 at opstille mål for energieffektivitet, der sigter mod allerede i 2015 at overstige EU's mål for 2020
 - d) at opstille en køreplan senest tre måneder efter vedtagelsen af denne henstilling og derefter udarbejde årlige rapporter
- ⁽¹⁾ SMART 2020: Enabling the low carbon economy in the information age, a report by The Climate Group on behalf of the Global eSustainability Initiative (GeSI).

- 3) samarbejder med Europa-Kommissionen og andre relevante offentlige instanser og internationale organisationer om at udvikle en ramme for energisyn og kontrol af, om og hvordan målene for energiintensitet og CO₂-reduktion opfyldes af de enkelte virksomheder
 - 4) i tæt samarbejde med bygningssektoren og byggeriet finder frem til ikt-løsninger, der kan forbedre nye og eksisterende bygningers energieffektivitet og miljøvenlighed, samt bygge- og renoveringsstrategier, der resulterer i en fælles køreplan for indførelse af disse løsninger i stor skala
 - 5) i tæt samarbejde med bygningssektoren og byggeriet tager fat på at nedbryde hindringerne for en videre brug af ikt-baserede modellerings- og simuleringsværktøjer og andre relevante anvendelser, der gør det lettere at opfylde de gældende krav til bygningers energimæssige ydeevne
 - 6) i tæt samarbejde med transport- og logistiksektorerne finder frem til ikt-løsninger, der kan forbedre energieffektiviteten og miljøvenligheden i disse sektors tjenester, idet der opstilles en fælles køreplan for indførelse af disse løsninger i stor skala i koordination med det arbejde, der udføres som led i handlingsplanen for intelligente transportsystemer
 - 7) i tæt samarbejde med transport- og logistiksektoren udstikker en systematisk ramme for levering af dækkende, sammenlignelige og pålidelige data om det energiforbrug og de CO₂-emissioner, der er forbundet med person- og godstransport, til alle potentielle brugere
- HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE,
- at de for at sikre, at deres ikt-politik er fuldt ud sammenhængende med de nationale, lokale og regionale strategier for overgangen til en energieffektiv lav-CO₂-økonomi,
- 8) via de kompetente nationale myndigheder:
 - a) senest inden udgangen af 2010 vedtager fælles minimumsfunktionsspecifikationer for intelligent forbrugsmåling, der først og fremmest er rettet mod at give forbrugerne oplysninger om deres energiforbrug og bedre muligheder for at styre dette
 - b) senest inden udgangen af 2012 opstiller en sammenhængende tidsplan for indførelse af intelligent forbrugsmåling
 - 9) indfører og anvender procedurer for offentlige indkøb, der udnytter styrken i den offentlige sektors efterspørgsel til at fremme dematerialiseringen af ikt-varer og tjenesteydelser
 - 10) fremmer udnyttelsen af relevante ikt-værktøjer på alle niveauer af den offentlige administration til at få bedre indsigt i konsekvenserne af forskellige politikker og undgå negative sidevirkninger af samspillet mellem dem
 - 11) tilskynder til brug af energisimulering og -modellering i uddannelsen af fagfolk i kritiske sektorer, særlig:
 - a) arkitekter, entreprenører og installatører
 - b) energikonsulenter
 - c) logistik og person- og godstransport
 - d) offentlige serviceydelser, planlægning og forvaltningspolitik.
 - 12) via de nationale, regionale og lokale myndigheder følger og om nødvendigt forbedrer strategier for udrulning af en pålidelig højhastighedsinfrastruktur baseret på bredbånd, der kan gøre det lettere at overvåge og styre forbrug, distribution og produktion af energi, herunder vedvarende energi, og at indføre systemer som intelligent forbrugsmåling, intelligente net og intelligente byer for hele lokal-samfund ad gangen.
 - 13) ud over de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til artikel 3, stk. 11, og bilag I, punkt 2, til direktiv 2009/72/EF om det indre marked for elektricitet⁽¹⁾, inddrager alle relevante parter i storstilede pilotforsøg og projekter til demonstration af intelligent forbrugsmåling og intelligente net for at opbygge konsensus om forudsætningerne for fremtidige ikt-støttede nyskabelser.
 - 14) via de nationale, regionale og lokale myndigheder gør brug af åbne digitale platforme for at fremme en integreret tilgang til byplanlægning og offentlige serviceydelser og for at støtte videnudveksling, kataloger over bedste praksis og vedligeholdelse af let tilgængelige informations-samlinger.
 - 15) via de nationale, regionale og lokale myndigheder skaber nye muligheder for kreative former for samarbejde og problemløsning på lokalsamfundsplan gennem indkaldelser af ideer, konkurrencer og ved, hvor det er muligt, at give fri adgang til en bred vifte af offentlige digitale ressourcer og data
 - 16) via de nationale, regionale og lokale myndigheder sørger for, at fordelene ved at erstatte traditionelle administrative processer med onlineapplikationer og -tjenester, der medfører forbedringer i energieffektiviteten, kommer hele samfundet til gode

⁽¹⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55.

OPFØRDER medlemsstaterne

til at underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der træffes som svar på denne henstilling, senest et år efter henstillingens offentliggørelse og derefter en gang om året.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. oktober 2009.

På Kommissionens vegne

Viviane REDING

Medlem af Kommissionen

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA